
WILKINSON
STAINLESS STEEL BLADE
BLADE
THE FINEST EDGE

ПАНІ WILKINSON — СТАЛЕВА ЛЕДІ

Щойно випадало кілька вільних днів або під час літніх канікул, батько брав мене з собою до своїх клієнтів. Це завжди були добрі, гостинні люди, а я їв стільки, скільки тільки міг.

Пам’ятаю один випадок: нас повели до кав’ярні на каву. Мене спитали, чого я хочу.

«Грушевий сік, будь ласка».

Бармен подав мені маленьку пляшечку.

Я випив її за кілька секунд, а тоді почав чекати на свій грушевий сік.

Мої очі вже прикипіли до літрової пляшки за стійкою.

Спершу клієнт подумав, що я жартую.

Потім вирішив мені догодити.

Коли все скінчилося, він був геть приголомшений.

Того ж тижня батько побував у кількох клієнтів, яким колись, на певному етапі їхнього торговельного життя, важко було дістати продукцію Gillette. Певні, що споживачі нічого не помітять, вони вирішили закуповувати натомість продукцію Wilkinson.

Плутанину можна було зрозуміти.

Зрештою, Wilkinson теж продавав леза й системи для гоління.

Проблема виникала, коли споживачі купували змінні касети Wilkinson, а за десять хвилин поверталися до крамниці, бо їхній верстат не кріпився до цієї системи.

Вони просто повторювали те саме прохання:

«Gillette».

Деякі продавці так розлютилися, що навіть намагалися повернути продукцію Wilkinson просто до штаб-квартири Gillette у Мілані.

Справу доручили моєму батькові.

І саме тоді я побачив його в роботі.

Першим, хто визнав якість Wilkinson, був сам мій батько.

Він відкрито казав, що Wilkinson робить чудову продукцію: справжня сталь, гостра й міцна, часто служить довше за середнє.

А тоді він вигадав те, що стало відомим як пропозиція Frega.

«Купіть п’ять продуктів Gillette, у будь-якому поєднанні, і продавець подарує вам одну упаковку традиційних лез Wilkinson — тих, що зі схрещеними мечами».

Ідея спрацювала бездоганно.

Продавець звільняв склад від старих запасів.

Продавець отримував готівку.

Продавець розв’язував проблему із залишками.

А тітку Wilkinson і далі розповсюджували.

Одного дня я спитав батька, навіщо він це робить.

«Яка тобі вигода з того, що ти їм допомагаєш?» — спитав я.

Він усміхнувся.

«Нандо, запам’ятай:

сонце вранці сходить для всіх».

Прощавай, тату. — Ferdinando